

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/984/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4200899927
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4200899927.6

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľov: 1/ J. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., G. M. č. XXXX, 2/ R. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. M., F. č. XX, 3/ S. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom F., X. ul. č. XXXX/XX, zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Blažek s.r.o., so sídlom Komárno, Pohraničná 4, za ktorú koná JUDr. Roman Blažek, advokát, proti odporkyni: J. F., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., Y. ul. č. XX, zastúpenej advokátkou Mgr. Elenou Szabóovou, so sídlom Nové Zámky, Kapisztóryho 2, o určenie, že odporkyňa nie je vlastníčkou nehnuteľnosti, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Komárno zo dňa 6. júla 2015 pod č. k. 10C/14/2000-915, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **m e n í** tak, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľom v 1. až 3. rade náhradu trov konania do rúk ich právneho zástupcu Advokátskej kancelárii JUDr. Roman Blažek, s.r.o., v sume 5.302,38 eura, z toho titulom trov právneho zastúpenia 5.027,26 eura a titulom súdneho poplatku 275,12 eura, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľom v 1. až 3. rade do rúk ich právneho zástupcu Advokátskej kancelárii JUDr. Roman Blažek, s.r.o., v sume 5.442,76 eura, z toho titulom trov právneho zastúpenia 5.027,26 eura a titulom súdneho poplatku 415,50 eura, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia. Svoje rozhodnutie odôvodnil poukazom na ustanovenie § 137, § 142 ods. 1, § 151 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), ako aj zisteným skutkovým stavom. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že súd vo veci samej vydal dňa 21. 07. 2014 rozsudok, ktorým určil, že nehnuteľnosti špecifikované v tomto rozsudku netvorí vlastníctvo odporkyne a zároveň vyslovil, že o trovách konania rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti predmetnému rozsudku podala odporkyňa v zákonnej lehote odvolanie a vec bola postúpená na rozhodnutie Krajskému súdu v Nitre, ktorý rozsudkom zo dňa 25. 02. 2015 napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil. Oba rozsudky nadobudli právoplatnosť dňa 18. 03. 2015. Právny zástupca odporkyne (správne malo byť navrhovateľov) písomným podaním doručeným súdu 22. 07. 2014 vyčíslil trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia sumou 6.794,46 eura. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovatelia mali vo veci plný úspech, preto im podľa § 142 ods. 1 OSP priznal plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku v sume 415,50 eura vyrubeneho podľa položky 1 písm. a) sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6 % z hodnoty predmetu sporu (6.926 eura) a trov právneho zastúpenia sumou 5.027,26 eura za tieto úkony právnych služieb podľa vyhlášky č. 240/1990 Zb. v znení neskorších predpisov, vyhlášky č. 163/2002 Z. z. v znení neskorších predpisov a č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb:
- za prevzatie a prípravu zastúpenia dňa 20. 01. 2000 podľa § 13 ods. 1, § 16 ods. 1 písm. a) a § 17 ods. 2 vyhl. č. 240/1990 Zb. 184,03 eura + režijný paušál, t. j. 3,32 eura = 187,35 eura;

- za podanie návrhu dňa 20. 01. 2000 podľa § 13 ods. 1 § 16 ods. 1 písm. c) a § 17 ods. 2 vyhl. č. 240/1990 Zb. 184,03 eura + režijný paušál, t. j. 3,32 eura = 187,35 eura;

- vyjadrenie k podaniu odporkyne (návrh na zastavenie pre litispendenciu a návrh na prerušenie konania) zo dňa 01. 10. 2008 podľa § 11 ods. 1 písm. a) a 1 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. 48,76 eura + režijný paušál, t. j. 1 x 4,25 eura = 53,01 eura;

- zastupovanie na pojednávaniach konaných dňa 04. 10. 2000, 04. 02. 2005, 28. 02. 2005, 23. 11. 2005, 13. 02. 2006, 09. 10. 2006, 30. 01. 2012, 21. 07. 2014 podľa § 16 ods. 1 písm. d) a § 17 ods. 2 vyhl. č. 240/1990 Zb. a § 14 ods. 1 písm. d) a § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (1 x 184,03 eura, 2 x 569,61 eura, 1 x 677,82 eura + DPH, 2 x 569,62 eura, 2 x 356,01 = 3.852,33 eura) + režijný paušál (1 x 3,32 eura, 2 x 4,98 eura, 1 x 5,92 eura + DPH, 2 x 5,44 eura, 1 x 7,63 eura, 1 x 8,04 eura = 45,75 eura) t. j. spolu 3.898,08 eura;

- zastupovanie na pojednávaniach konaných dňa 09. 05. 2002, 05. 02. 2003, 30. 06. 2003, 31. 03. 2004, 21. 03. 2005, ktoré boli odročené bez prejednanja veci podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 163/2002 Z. z. a § 14 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z. z. (4 x 134,44 eura, 1 x 142,40 eura = 680,16 eura) + režijný paušál (1 x 3,32 eura, 2 x 4,25 eura, 1 x 4,51 eura, 1 x 4,98 eura = 21,31 eura) t. j. spolu 701,47 eura; t. j. spolu 5.027,26 eura. Súd prvého stupňa uviedol, že navrhovateľom nepriznal odmenu za účasť na vyhlásení rozsudku dňa 28. 11. 2005 (č. l. 348), nakoľko v danom termíne na pojednávaní nebol vyhlásený rozsudok, ale bolo uznesením odročené, a to zastupujúcim sudcom, pričom z predmetnej zápisnice je zrejmé, že tohto pojednávania sa nikto nezúčastnil. Za doplnenie žalobného návrhu, resp. zmeny petitu žalobného návrhu zo dňa 12. 02. 2003 (č. l. 159) súd prvého stupňa navrhovateľom náhradu nepriznal, nakoľko ním len odstránili vady podania zo dňa 20. 01. 2000, pričom navrhovatelia v ňom sami uvádzajú, že omylom neuviedli podiely žalovaných nehnuteľností, ako aj nehnuteľnosti zapísanej v pkn vložke. Podľa názoru súdu prvého stupňa, návrh mal byť vyhotovený právnym zástupcom tak, aby mal všetky zákonom predpísané náležitosti a potom by nebol dôvod na jeho doplnenie a upresnenie. Vyjadrenie k odvolaniu odporkyne zo dňa 19. 02. 2013 (č. l. 639) súd prvého stupňa nepovažoval za kvalifikované podanie, za ktoré prináleží navrhovateľom náhrada, nakoľko v tomto podaní právny zástupca poukazoval „iba“ na dôvody uvedené v odôvodneniach prvostupňového a druhostupňového rozhodnutia, ktoré považuje za svoje vyjadrenie. V prípade úkonu - vyjadrenie k podaniu odporkyne zo dňa 01. 10. 2008 (č. l. 475), súd prvého stupňa priznal odmenu podľa § 11 ods. 1 v spojení s § 1 ods. 3 cit. vyhlášky, nakoľko nešlo o vyjadrenie vo veci samej, ale len k návrhu na zastavenie konania pre prekážku litispendencie. Vzhľadom na vyššie uvedené v zmysle citovaných ustanovení OSP a vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, rozhodol súd prvého stupňa o náhrade trov konania tak, ako je to uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Proti tomuto uzneseniu podala odvolanie odporkyňa, v ktorom uviedla, že napadnuté uznesenie je zmätočné, nejasné, nepreskúmateľné, nie je riadne odôvodnené, nezákonné, svojvoľné a arbitrárne s početnými procesnými a právnymi pochybeniami s fatálnymi mylnými dôsledkami a so zásahmi do garantovaných, aj procesných práv odvolateľky vrátane Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj iných medzinárodných zmlúv, ktoré Slovenská republika ratifikovala. Následne došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci s vyvodením nesprávnych a nezákonných právnych záverov, pričom samotné napadnuté uznesenie je výsledkom ničotných - nulitných rozhodnutí súdov, na ktoré súdy, ako aj ostatné štátne orgány neprihliadajú z úradnej povinnosti. Uviedla, že vo veci rozhodovania o trovách konania súd pojednávanie nevytyčil a prezentovaným spôsobom rozhodovania bez akéhokoľvek odôvodnenia odňal možnosť odporkyne konať pred súdom. Mala za to, že súdne konanie sp. zn. 10C/14/2000 bolo zahájené nekvalifikovaným spôsobom na základe nekvalifikovane podanej žaloby - nie zákonom ustanoveným postupom a v rozpore aj s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorá sa postupne doplňovala v rozpore s ustanovením § 79 a nasl. OSP. Podľa jej názoru, na súde bolo vedené konanie s tromi navrhovateľmi v tej istej veci a v rovnakom rozsahu, t. j. 1/1 k majetku odporkyne, čo je absolútne neprípustné. Ďalej uviedla, že súd titulom súdneho poplatku priznal 415,50 eura - po prepočte na koruny 12.517,35 Sk, no zo súdneho spisu je evidentné, že navrhovateľka v 1. rade zaplatila 7.332 Sk, navrhovateľ v 2. rade 916 Sk, pričom včas boli zaplatené iba tieto čiastky. Na osobitnú intervenciu konajúcej sudkyne (č. l. 27 spisu) bola zaplatená čiastka navrhovateľa v 3. rade, teda po zákonom stanovenej lehote, a to 916 Sk bez toho, aby súd konanie zastavil v súlade s platnou legislatívou. Navyše navrhovatelia teda spolu zaplatili čiastku 9.164 Sk, čo je však o 3.353,35 Sk - po prepočte o 111,31 eura menej, než súd v napadnutom uznesení im priznal. Uvedené však má závažné dôsledky na výsledok celého konania - aj základného. Mala za to, že nedostatok spočívajúci v nesplnení procesnej podmienky zaplataenia súdneho poplatku (včas a v plnej výške) je prekážkou v konaní, ktorá súdu neumožňuje ďalej vo veci konať. Ďalej konštatovala, že súdom priznané trovy konania

neuznáva v celom rozsahu. V súdnom spise konania sp. zn. 10C/14/2000 nie je dodržaná chronológia spisov a listín, tie nie sú tam založené ani podľa časovej nadväznosti, navyše s prepísanými číslami jednotlivých listov. Poukázala na to, že vyúčtovanie trov nezodpovedá skutočnosti a ani po formálnej časti nezodpovedajú tomu, ako ich súd priznal v napadnutom uznesení, t. j. súd opätovne prevzal dôkazné bremeno na seba, pritom napríklad vyúčtovanie zástupkyne advokáta JUDr. Blažekovej sa v spise ani nenachádza. Tiež uviedla, že o trovách konania súd rozhodol dňa 06. 07. 2015, teda nie do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia, preto neuznáva rozhodnutie o trovách konania po márnom uplynutí lehoty a poukázala na to, že ani ustanovenia § 151 ods. 3 OSP neboli dodržané a súd opätovne konal nad rámec svojich kompetencií, výsledkom ktorého je paakt - ničotné rozhodnutie, na ktoré sa z úradnej povinnosti neprihliada. Vo veci trov konania teda rozhodla osoba už na to neoprávnená a nerozhodol ani kompetentný súd v dôsledku márneho uplynutia lehoty. K samotnému spôsobu určovania trov (zo základu, z hodnoty veci) vzniesla výhradu týkajúcu sa úkonov realizovaných pred 01. 07. 2013, vid' § 20c vyhlášky č. 184/2013 Z. z.. Z odôvodnenia rozhodnutia o trovách konania nie je zrejme, ako sa s týmto ustanovením súd pri rozhodnutí o trovách konania vysporiadal alebo či naň vôbec prihliadal. Namietala tiež, že nie je zrejme, podľa čoho vypočítal súd odmenu za úkony - položky 187,35 eura za úkon, (2 x 569,61 eura, 1 x 677,82 eura, 2 x 569,62 eura, 2 x 356,01 eura a ďalšie - strana 2 uznesenia), keď podľa rozhodnutí Najvyššieho súdu SR je základom pre výpočet trov právneho zastúpenia 1/13 výpočtového základu, a nie hodnota nehnuteľností. Preto základnú sadzbu tarifnej odmeny treba určiť podľa § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.. Bola toho názoru, že súd nerešpektujúc právny názor Najvyššieho súdu priznával trovy právneho zastúpenia z hodnoty veci (teda nesprávne) a pri uplatnených trovách konania nevykonal krátenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z.: Základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50 %, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Navrhovateľmi predložený výpočet, čo do správnosti vyčíslenia, neskúmal, čiastočne ho preskúmal len vo vzťahu k počtu úkonov a neoprávnené uplatneným nárokom navrhovateľov. Mala za to, že súd nezohľadnil pri rozhodovaní ani tú skutočnosť, že žaloba bola postupne navrhovateľmi upravovaná a menená, a teda pri týchto zmenách nemôže ísť o úkony právnej pomoci, ktoré by boli účelné (§ 142 ods. 1 OSP), resp. vynaložené účelne. Tvrdila, že nakoľko súd výpočet trov nijako neodôvodnil, iba z veľkej časti mechanicky prevzal výpočet právneho zástupcu, nie je rozhodnutie o trovách konania preskúmateľné a preto je potrebné a účelné ho zrušiť. Na základe uvedeného navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil v celom rozsahu a zároveň konanie zastavil, a to aj z úradnej povinnosti nadriadeného súdu. Inak navrhla, aby napadnuté uznesenie odvolací súd zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s vyslovením záväzného stanoviska ohľadom ďalšieho postupu.

K odvolaniu odporkyne nebolo podané písomné vyjadrenie.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvého stupňa bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 220 OSP zmeniť tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia, keďže neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 OSP), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1OSP).

Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je návrh navrhovateľov v 1. až 3. rade, v konaní zastúpených Advokátskou kanceláriou JUDr. Roman Blažek, s.r.o., doručený súdu prvého stupňa dňa 20. 01. 2000, ktorým sa navrhovatelia domáhali určenia, že nehnuteľnosti špecifikované v návrhu tvoria ich podielové spoluvlastníctvo, navrhovateľke v 1. rade v podiele 8/10-ín k celku a navrhovateľov v 2. a 3. rade v podiele po 1/10-ín. Súd prvého stupňa uznesením č. k. 10C 14/000-162 zo dňa 04. 04. 2003 na žiadosť navrhovateľov zo dňa 12. 02. 2003 pripustil zmenu návrhu, ktorým navrhovatelia žiadali určiť, že predmetné nehnuteľnosti netvoria v celosti, resp. v podiele 1 k celku vlastníctvo odporkyne. Následne súd prvého stupňa vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 21. júla 2014 č. k. 10C/14/2000-720, ktorým určil, že nehnuteľnosti špecifikované v tomto rozsudku netvoria vlastníctvo odporkyne a o náhrade trov konania si vymienil rozhodnúť do tridsať dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie odporkyňa. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 25. februára 2015 č. k. 6Co/604/2014-785 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil. Proti predmetnému rozsudku Krajského súdu v Nitre podala odporkyňa dovolanie. Následne súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol napadnutým uznesením.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 142 odsek 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 150 odsek 1 OSP ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patril; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú subjektom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania. Plnia dôležité funkcie pri prevencii a sú zároveň aj sankciou za neúspech v sporovom konaní alebo za chybné vedenie sporového konania. Trovy konania chránia pred šikanóznym vedením sporov a svojvoľným uplatňovaním alebo bránením práva. Za trovy konania sa považujú len tie výdavky, ktoré vznikli od momentu začatia konania do jeho skončenia, resp. ktoré vznikli aj pred začatím konania, ale ich vynaloženie bezprostredne súvisí s konaním.

V sporovom konaní je kritériom pre priznanie nároku na náhradu trov konania miera úspechu vo veci. Miera úspechu závisí od toho, v akom rozsahu súd prevzal žalobný petít do svojho rozhodnutia. Ak súd rozhodol tak, ako bolo uvedené v návrhu, teda návrhu v plnom rozsahu vyhovel, navrhovateľ mal vo veci plný úspech, a teda mu patrí plná náhrada trov konania. Ak účastníkovi nebolo vyhovené v plnom rozsahu, má úspech len čiastočný, teda každý účastník je sčasti úspešný a sčasti neúspešný. Aj v prípade, ak sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody zvláštneho zreteľa, nemusí náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Musí však ísť o celkom výnimočné prípady, ktorých výnimočnosť môže spočívať jednak v okolnostiach danej veci alebo v okolnostiach na strane účastníkov konania. Úvaha súdu o tom, či ide o výnimočný prípad a či sú dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci, okolností, ktoré viedli k uplatneniu práva na súde, postoj účastníkov v priebehu konania a pod.

Odvolací súd má za to, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď na uvedený prípad neaplikoval ustanovenie § 150 ods. 1 OSP. Účelnosť trov sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom, potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobnému návrhu, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdneho poplatku a na hotové výdavky. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc sa odvodzuje z článku 47 ústavy. V podstate to znamená, že trovy právneho zastúpenia treba považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchšej, skutkovo a právne menej zložitej veci, bol zastúpený advokátom.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovatelia mali v konaní plný úspech, a preto podľa § 142 ods. 1 OSP mali právo na náhradu trov konania, ktoré im v súvislosti s týmto konaním vznikli a boli účelne vynaložené na uplatnenie alebo bránenie práva a súd prvého stupňa správne rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods. 1 OSP, avšak v nesprávnej výške priznal náhradu trov konania titulom súdneho poplatku. Súd prvého stupňa v napadnutom uznesení uviedol, že súdny poplatok v sume 415,50 eura bol vyrubený podľa položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov vo výške 6 % z hodnoty predmetu sporu (6.926 eur). Odvolací súd však z obsahu spisu má za to, že súdny poplatok bol vyrubený v zmysle položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení účinnom do 31. 12. 2000, vo výške 4 % z hodnoty predmetu sporu. Nakoľko hodnota predmetu sporu je 6.877,98 eura (207.206,08 Sk) (výpočet viď nižšie), 4 % z hodnoty predmetu sporu predstavujú 275,12 eura.

Podľa § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. ak nie je ustanovené inak, považuje sa za tarifnú hodnotu výška peňažného plnenia alebo cena veci alebo práva, ktorých sa právna služba týka, určená pri začatí

poskytovania právnej služby; za cenu práva sa považuje aj hodnota pohľadávky, hodnota záväzku a hodnota veci, o ktorej vlastníctvo sa vedie spor alebo ktorej vydanie je predmetom súdneho sporu.

Odporkyňa namietala, že základnú sadzbu tarifnej odmeny treba určiť podľa § 13 ods. 6 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., pretože základom pre výpočet trov právneho zastúpenia je 1/13 výpočtového základu, a nie hodnota nehnuteľností. Odvolací súd sa plne stotožňuje s určením základnej tarifnej hodnoty veci súdom prvého stupňa, nakoľko v konaní išlo o určenie, že nehnuteľnosti špecifikované v žalobnom návrhu, resp. v rozhodnutí vo veci samej, netvorí vlastníctvo odporkyne. V zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. je v danom prípade pri určení základnej sadzby tarifnej odmeny potrebné vychádzať z hodnoty predmetu sporu - nehnuteľností špecifikovaných v návrhu, resp. v rozhodnutí vo veci samej, určenej pri začatí poskytovania právnej služby. Podľa Prílohy k vyhláske Ministerstva financií SR č. 58/1993 Z. z., účinnej v čase začatia poskytovania právnej služby, priemerná cena ornej pôdy obce Q. 1 m² je 7,36 Sk. Odvolací súd zistil, že predmetom sporu sú nehnuteľnosti v celkovej výmere 28.153 m², preto ich hodnota predstavuje 207.206,08 Sk (6.877,98 eura). Súd prvého stupňa pri vyčíslení trov konania síce vychádzal zo sumy vyčíslených právnych zástupcom navrhovateľov, t. j. 208.663,40 Sk (6.926,35 eura), avšak to nič nemenilo na veci, že základná sadzba tarifnej odmeny bola vypočítaná správne (2310 Sk - 76,68 eura podľa § 13 ods. 1 vyhlášky č. 240/1990 Zb., 6730 Sk - 223,40 eura podľa § 13 ods. 1 vyhlášky č. 163/2002 Z. z. a 237,34 eura podľa vyhlášky č. 655/2004 Z. z.).

Súd prvého stupňa teda správne vyčísliť jeden úkon právnej služby a správne priznal odmenu za 16 úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastupovania, podanie žalobného návrhu, vyjadrenie k podaniu odporkyne, 8 x zastupovanie na pojednávaniach a 5 x zastupovanie na pojednávaniach, ktoré boli odročené bez prejednávania veci) a k tomu prislúchajúci režijný paušál, to všetko spolu v sume 5.027,26 eura. Súd prvého stupňa správne pri každom úkone uviedol prislúchajúce ustanovenia vyhlášky účinnej v čase uskutočnenia úkonu, podľa ktorých postupoval, preto tvrdenie odporkyne, že nie je zrejme podľa čoho súd odmenu za úkony vypočítal, je irelevantné. K tvrdeniu odporkyne, že súd pri uplatnených trovách nevykonal krátenie vyplývajúce zo zákona, a to z ustanovenia § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., odvolací súd uvádza, že ak išlo o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb uskutočnených do 31. 05. 2010, základná sadzba tarifnej odmeny sa znižovala o 20 %. Až vyhláškou č. 232/2010 Z. z. účinnou od 01. 06. 2010 sa v § 13 ods. 2 slová „o 20 %“ nahradili slovami „o 50 %“. Súd prvého stupňa preto správne postupoval aj pri krátení základnej sadzby tarifnej odmeny týkajúcom sa spoločných úkonov pri zastupovaní viacerých osôb. Odvolací súd sa plne zhoduje s odôvodnením súdu prvého stupňa týkajúcim sa trov právneho zastúpenia, ktoré vyčísliť na 5.027,26 eura.

Pre uvedené dôvody odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa zmenil podľa § 220 OSP, keď dospel k záveru, že odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľom v 1. až 3. rade náhradu trov konania v sume 5.302,38 eura, pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 5.027,26 eura a súdneho poplatku vo výške 275,12 eura, právnomu zástupcovi navrhovateľov Advokátskej kancelárii JUDr. Roman Blažek, s.r.o., do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 2 OSP tak, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, pretože mali vo veci (náhrady trov konania) iba čiastočný úspech.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.